

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/227/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124224118
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nikoleta Dušová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124224118.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XXX, XXX XX E., právne zast.: JUDr. Silvia Gašparíková, advokátka, Športová 2298/58, 926 01 Sereď, IČO: 42 294 916, proti povinnému: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. E. XXX/X, XXX XX A., právne zast.: JUDr. Juraj Gajdošík, advokát, Miletičova 23, 821 09 Bratislava, o vymoženie zameškaného výživného vo výške 23.750,00 Eur a bežného výživného, vedenej u súdneho exekútora Mgr. Jána Kostku, so sídlom Exekútorského úradu Šustekova 51, 851 04 Bratislava, sp. zn. 268EX 46/24, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

I. Povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a.

II. Oprávnený je p o v i n ň ý nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 56,00 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 02.02.2024 domáhal od povinného vymoženie zameškaného výživného vo výške 23.750,00 Eur a bežného výživného, a to na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 12P/32/2019 zo dňa 04.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.07.2019 (ďalej v texte aj ako „Exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 09.02.2024 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Jána Kostku, so sídlom Exekútorského úradu Šustekova 51, 851 04 Bratislava, ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 268EX 46/24.

3. Súdny exekútor dňa 25.03.2024 predložil súdu podanie povinného označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie“ zo dňa 29.02.2024, v ktorom povinný uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp.zn.12P/32/2019-54 zo dňa 04.06.2019 bolo manželstvo účastníkov rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej mal. H. bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a otec/povinný bol zaviazaný prispievať na výživu mal. H. mesačne sumou 1.000,00 Eur mesačne k rukám matky. Vzhľadom na skutočnosť, že dohoda uvedená v bode I. nereflektovala záujmy a potreby maloletého a súčasne prišlo k podstatnej zmene pomerov, rodičia sa dohodli na úprave výkonu rodičovských práv tak, že otec/povinný nie je povinný platiť výživné a túto skutočnosť aj potvrdili v rodičovskej dohode dňa 01.03.2022. S poukazom na vyššie uvedené má povinný zato, že uzatvorením dohody zo dňa 01.03.2020, nastali skutočnosti predpokladané v zmysle ustanovenia 61k ods. 1 písm.a) a písm. d) Exekučného poriadku a teda prišli k zániku vymáhaného nároku, resp. nastali skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Počnúc uzavretím Dohody rodičov zo dňa

01.03.2020, povinný nie je povinný uhrádzať predmetné výživné, nakoľko tomu bráni dohoda rodičov, ktorí sa v čl. II bod 2. predmetnej dohody výslovne a dobrovoľne dohodli, že úpravou rodičovských práv a povinností sa budú riadiť počnúc dňom 01.03.2020. Táto skutočnosť bez ďalšieho bráni vymáhateľnosti predmetného exekučného titulu a teda je tu dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 61 ods. 1 písm. a) a písm. d) Exekučného poriadku. Napriek vyššie uvedenému, povinný zároveň z opatrnosti podal na príslušný súd (Okresný súd Pezinok) návrh na zmenu rozsudku Okresného súdu Pezinok, sp.zn.12P/32/2019-54 zo dňa 04.06.2019 v súlade s vyššie uvedenou dohodou a to počnúc dňom 01.03.2020. V prílohe predkladáme návrh spoločne s doručenkou. Povinný je toho názoru, že podanie vyššie uvedeného návrhu a existencia súdneho konania, v ktorom sa prejudiciálne prejednáva otázka nároku, ktorého sa oprávnená domáha v tejto exekúcii, v nadväznosti na uzatvorenie vyššie uvedenej rodičovskej dohody, je potrebné považovať za takú skutočnosť, ktorá aktuálne bráni vymáhateľnosti predmetného exekučného titulu a z aj z tohto dôvodu je v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 a písm.d) Exekučného poriadku potrebné exekúciu zastaviť. Zároveň, povinný napriek svojej obrane spočívajúcej v návrhu na zastavenie exekúcie z vyššie uvedených dôvodov, namieta aktívnu legitimáciu/oprávnenie oprávnenej podať návrh na vykonanie exekúcie. V zmysle ustanovenia § 48 ods.1 Exekučného poriadku : „Exekučné konanie sa začína na návrh.“ V zmysle ustanovenia § 48 ods.1 Exekučného poriadku : „Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu(7h) môže návrh podať aj Justičná pokladnica.“ V zmysle ustanovenia § 200 Exekučného poriadku : „Na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.“ V zmysle ustanovenia § 67 Exekučného poriadku : „Každý môže pred súdom samostatne konať v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony.“ V zmysle ustanovenia § 68 ods.1 Exekučného poriadku : „V rozsahu, v akom nemá fyzická osoba spôsobilosť samostatne konať pred súdom, koná za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.“ Povinný má zato, že nárok na výživné v žiadnom prípade nie je nárokom veriteľa matky - v tejto exekúcii oprávnenej, ale výlučne tomu komu výživné patrí, ktorým je v danom prípade maloleté dieťa. Preto procesne, ani len teoreticky nie je matka oprávnená podať návrh na vykonanie exekúcie. V takýchto prípadoch by správnym postupom by bolo, ak by návrh na vykonanie exekúcie podával maloletý (zastúpený matkou ako zákonným zástupcom). Vzhľadom na uvedené má povinný zato, že návrh na vykonanie predmetnej exekúcie nebol vykonaný oprávnenou osobou v zmysle ustanovenia § 48 ods.1 Exekučného poriadku a teda súdnemu exekútorovi ani nemalo byť vydané poverenie na vykonanie exekúcie. S poukazom na vyššie uvedené má povinný zato, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie a preto oprávnený navrhuje, aby súd exekúciu zastavil.

4. Spolu s návrhom povinného súdny exekútor predložil súdu aj vyjadrenie oprávneného zo dňa 06.03.2024 a zo dňa 21.03.2024, v ktorom oprávnený uviedol, že nesúhlasí s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Fakt, že povinný podal po začatí exekúcie údajne len z opatrnosti na Okresnom súde Pezinok návrh na zmenu exekučného titulu s poukazom na rodičovskú dohodu zo dňa 01.03.2022, od ktorej matka písomne odstúpila nič nemení na skutočnosti, že v čase, kedy začalo exekučné konanie bol rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 12P/32/2019 zo dňa 04.06.2019 stále právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktorý môže byť zmenený len iným rozsudkom rovnakej alebo vyššej právne sily a nie dohodou rodičov, ktorá nebola schválená súdom a od ktorej matka odstúpila. Podanie otca na Okresnom súde Pezinok ohľadom dodatočného schválenia rodičovskej dohody zo dňa 01.03.2022 oprávnený považuje za špekulatívne a účelové. Matka od spomínanej rodičovskej dohody písomne odstúpila, nakoľko túto dohodu podpísala pod nátlakom zo strany otca a zároveň bola v čase jej uzatvorenia uvedená do omylu ohľadom pomerov na strane otca. Podanie predmetného návrhu zo strany otca, ktorý bol Okresnému súdu Pezinok doručený dňa 28.02.2024 a doplnený podaním zo dňa 29.02.2024, matka nepovažuje a okolnosť, ktorá spôsobila zánik vymáhaného nároku, ako ani inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Pokiaľ ide o námietku povinného ohľadom nedostatku aktívnej legitimácie matky na podanie návrhu s poukazom na to, že návrh na výkon exekúcie mal podať maloletý zastúpený matkou ako zákonným zástupcom a nie matka, ktorá je v konečnom dôsledku zákonným zástupcom maloletého oprávnený žiada súd, aby pristúpil k oprave tejto zrejmej nesprávnosti.

5. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako

„Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

9. Z priložených listín mal súd za preukázané, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 15.02.2024. Návrh na zastavenie exekúcie bol súdnemu exekútorovi doručený elektronicky dňa 29.02.2024, t. j. v zákonnej 15-dňovej lehote. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného a predložených dokumentov dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný včas a je dôvodný.

10. V danej veci súd zistil, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým súd vo veci návrhu na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností rozhodol tak, že:

„I. Súd manželstvo F. B., narodeného XX.XX.XXXX a A. B., C. D., narodenej XX.XX.XXXX uzavreté dňa 20.04.2013 v Pezinku, zapísané v Knihe manželstiev matričného úradu Pezinko, vo zväzku 25, ročník 2013, na strane 128, pod poradovým číslom 19 rozvádza.“

„II. Súd schvaľuje rodičovskú dohodu, v rámci ktorej sa maloletý H. B., narodený XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode manželstva rodičov zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to tak, že: otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého:
- každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od nedele od 18.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod.,
matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého:
- každý párny týždeň v kalendárnom roku od nedele od 18.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod.“

„III. Každý z rodičov je povinný v stanovenom čase odovzdať maloletého do osobnej starostlivosti druhého rodiča s jeho osobnými vecami a riadne ho pripraviť.“

„IV. Zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia.“

„V. Otec sa zväzuje prispievať na výživu maloletého H. mesačne sumou 1000 eur, počnúc dňom právoplatnosti výroku tohto rozsudku o rozvode, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.“

11. Exekučný titul, predložený oprávneným bol zároveň opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorou bolo potvrdené, že exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.07.2019.

12. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä
a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu a zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,
b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
c) správa majetku maloletého dieťaťa.

13. Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. Podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

15. Súd v danej veci zistil, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 02.02.2024 domáhal od povinného zameškaného výživného v sume 23.750,00 Eur a bežného výživného vo výške 1.000,00 Eur na mal. dieťa. Oprávnený v doplňujúcich informáciach uviedol, že: „rozsudkom OS Pezinok zo dňa 04.06.2019 bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého H. mesačne sumou 1000 Eur, ktorú uhrádzal na účet matky riadne a včas do Februára 2022 (s výnimkou mesiaca Február 2021, kedy otec na účet matky zaslal namiesto výživného v sume 1000 Eur len 250 Eur. Od 15.03.2023 je otec v omeškaní s úhradou bežného výživného, nakoľko od daného termínu na účet matky do dnešného dňa bežné výživné na maloletého viac nezaslal. K dnešnému dňu je otec v omeškaní celkovo s úhradou 23 splátok bežného výživného po 1000 Eur, t.j. 23 000 Eur + 750 Eur ako zvyšná časť výživného za mesiac február 2021, kedy otec na účet matky poukázal namiesto sumy 1000 Eur čiastku 250 Eur. Celková dlžná suma zameškaného výživného v zmysle rozsudku 12P/32/2019 uplatnená týmto návrhom tak činí 23.750 Eur.“

16. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol splnený. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia dôvodu pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011).

17. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekučného konania a exekúcie v ňom prebiehajúcej. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáateľnosti bránia.

18. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonnou povinnosťou, ktorá v sebe zahŕňa právo dieťaťa na výživu a s tým korešpondujúcu povinnosť obidvoch rodičov dieťa vyživovať. Právo na výživné je osobným právom dieťaťa; nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Ak si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou, povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom. Pri vymáhaní pohľadávok výživného je teda oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané, a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť. Oprávnenie vymáhať výživné proti druhému rodičovi v exekučnom konaní prislúcha tomu z rodičov, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti.

19. Výživné je opakujúce sa mesačné peňažné plnenie, ktoré má spotrebný charakter, a ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Spotrebný charakter výživného znamená, že výživné musí byť nielen pravidelné, ale musí byť uhradené aj v presnej výške. Povinný nepreukázal dôvody, pre ktoré by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku, nakoľko povinný nevykonával platby na výživnom riadne a včas v zmysle exekučného titulu. Aj keď by došlo k ústnej dohode medzi povinným a oprávneným o znížení splátok výživného, tak ako to uvádza povinný v návrhu na zastavenie exekúcie, daná skutočnosť nie je dôvodom na zastavenie exekúcie súdom, nakoľko takto znížená výška výživného nebola upravená súdnym rozhodnutím, a preto má povinný naďalej platiť výživné vo výške a v čase, tak ako mu to ukladá právoplatný a vykonateľný exekučný titul.

20. Skutočnosť, že oprávneným z výživného je výlučne maloleté dieťa, sa potom prejavuje v rovine procesno-právnej tak, že aktívne vecne legitimovanými v exekučnom konaní, v ktorom sa vymáha zameškané výživné sú len maloleté deti. Avšak z dôvodu nedostatku ich spôsobilosti na procesno-právne úkony je potrebné, aby boli zastúpené rodičom, ktorý ich podľa rozhodnutia súdu je oprávnený zastupovať. Exekučné konanie je vyvolané návrhom maloletých detí podaným v ich mene rodičom, ktorý je podľa rozhodnutia súdu oprávnený vykonávať ich zastupovanie pri právnych úkonoch. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie vrátane jeho príloh zistil, že v návrhu na vykonanie exekúcie je ako oprávnená uvedená (označená) matka dieťaťa, t.j. návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v prospech osoby, ktorá nie je z exekučného titulu osobou oprávnenou. Nakoľko tu ide o vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky, kde oprávneným je maloleté dieťa, matka maloletého dieťaťa je zákonnou zástupkyňou, a na vyživovaciu povinnosť bol zaviazaný otec maloletých detí, teda platobným miestom je matka a povinným je otec maloletého dieťaťa. Nárok na výživné nie je nárokom matky, ale výlučne tomu komu výživné patrí, ktorým je v danom prípade maloleté dieťa. Preto procesne, ani len teoreticky nie je matka oprávnená podať návrh na vykonanie exekúcie. V takýchto prípadoch by správnym postupom bolo, ak by návrh na vykonanie exekúcie podával maloletý (zastúpený matkou ako zákonným zástupcom).

21. Súd ďalej uvádza, že pri ukladaní povinnosti na úhradu výživného jednému z rodičov dieťaťa v súvislosti s rozhodovaním o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k dieťaťu, je povinným rodič, ktorému sa povinnosť ukladá a oprávneným dieťa, pričom rodič ktorému sa má výživné platiť, je určený za faktického poberateľa výživného a je taktiež platobným miestom. V prípade, že návrh na vykonanie exekúcie vo veci vymáhania výživného podá rodič vo vlastnom mene, nie v mene dieťaťa (v tomto prípade by tomu tak muselo byť na základe plnomocenstva), je tu dôvod na zastavenie exekúcie. Ako oprávnený malo byť uvedené (označené) dieťa.

22. Nedostatok oprávnenia fyzickej osoby, ktorá je v návrhu na vykonanie exekúcie označená ako oprávnený, vymáhať pohľadávku na výživnom patriacom dieťaťu vo vlastnom mene, vedie k nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, ktorá bráni tomu, aby oprávnený ním začaté exekučné konanie doviedol do úspešného konca. Vecná legitímácia vyplýva z hmotného práva, má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti - aktívna, pasívna. (viď Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 13/2016 zo dňa 29.03.2017).

23. Na základe uvedených skutočností súd zistil, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný osobou, ktorá nebola oprávnená taký návrh podať. Z uvedeného dôvodu tak súd dospel k záveru, že neboli naplnené predpoklady pre vykonanie exekúcie a preto danú exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil (I. výroková veta rozhodnutia).

24. Nakoľko súd exekúciu z vyššie uvedeného dôvodu zastavil, ďalej sa už súd z dôvodu hospodárnosti konania a v súlade s judikatúrou súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky), podľa ktorej sa nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia odpovedalo na každú námietku alebo argument účastníka konania, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre jeho rozhodnutie, nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, ktoré uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie.

25. Vzhľadom na to, že súd exekúciu zastavil je potrebné, aby zároveň rozhodol o náhrade trov exekúcie vrátane určenia ich výšky (§ 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku).

26. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

27. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužívajú.

28. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

31. V zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku umožňuje priznať povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov v prípade, ak povinný podal súdu návrh na ich priznanie a zároveň súd exekúciu zastavil z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Povinný si však v návrhu na zastavenie exekúcie nárok na náhradu trov exekučného konania voči oprávnenému neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (II. výroková veta rozhodnutia).

32. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 197 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.

34. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

35. Podľa § 198 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

36. Podľa § 199c ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

37. Podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku, v ostatných prípadoch platí trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii.

38. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

39. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 100 eur.

40. Ak dôjde k zastaveniu exekúcie v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 198 ods. 2 Exekučného poriadku patrí exekútorovi náhrada výdavkov, pričom tie znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa ustanovení tohto zákona. V tomto bode súd uvádza, že exekučné konanie sa začína výlučne na návrh oprávneného a ďalej je vedené na vymoženie jeho pohľadávky, a preto spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z uvedeného je potom zrejmé, že dôvod zastavenia exekúcie, ktorá bola ukončená z iných dôvodov ako vymožením uloženej povinnosti, je nutné pričítať práve oprávnenému.

41. V danej veci súd zastavil exekúciu z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný osobou, ktorá nebola oprávnená takýto návrh podať, teda z dôvodu, ktorý existoval už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, preto v zmysle § 22 ods. 2 Vyhlášky tak poverenému súdnemu exekútorovi patrí náhrada výdavkov vo výške 56,00 Eur, pričom táto suma pozostáva z náhrady paušálnych výdavkov vo výške 50,00 Eur (50 % zo sumy 100,00 Eur) a DPH vo výške 6,00 Eur (20 % DPH), keďže súdny exekútor je evidovaný v zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty. Súd vzhľadom na vyššie uvedené zaviazal na úhradu trov oprávneného, nakoľko sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako vymožením alebo splnením vymáhaného nároku, a zároveň ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať (III. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.